

[Kaj Hansen.]

ne, for man kommer ud i en enorm masse af problemer, som man ikke har givet sig tid og lejlighed til at kigge nærmere på for at få løst. Hvis der derfor var nogen konsekvens i det, hvis der bare var en lille smule erkendelse af, hvad det i virkeligheden er, man har rodet sig ind i, ja, så ville man kigge meget, meget velvilligt på det forslag, kommunisterne har fremsat, og som kommer til sidste behandling på fredag.

Henning Philipsen (SF):

Jeg skal gøre mit indlæg relativt kort ved at sige, at udvalgsarbejdet jo har vist, hvor forkert dette forlig efter vor opfattelse er. Vi synes, at erkendelsen af, at man har lavet noget forkert, ligger alene deri, at man nu har ment det rigtigere at ville prøve på at lave om på det forlig, man i sin tid indgik.

Jeg skal ikke gå i detaljer. Jeg synes ikke, det tjener noget fornuftigt formål, det har vi haft under udvalgsarbejdet, vi må tage slagsmålet på fredag, når vi skal stemme om lovforslagets endelige vedtagelse. Men jeg vil godt føje til for at gøre det så nogenlunde klart: vi har ikke hverken lod eller del i dette forlig, vi kan ikke medvirke hertil, vi vil støtte det af det kommunistiske parti stillede forslag, og vi agter at stemme imod de ændringsforslag, som fremskridtspartiet har stillet, fordi de simpelt hen efter vor opfattelse bare vil gøre dette forligs skævheder endnu skævere eller større.

Arnfast (CD):

Jeg skal med det samme sige, at vi ikke kan medvirke til disse lovforslag, hvor forligspartierne har foretaget en revision af de allerede vedtagne love. For begge lovforslags vedkommende gælder, at de faktisk var færdigbehandlede, før de gik i udvalg, og oven i købet blev sendt til ekspresudvalgsbehandling hos hr. Knud Damgaard, der efterhånden er ekspert i at drive udvalgsarbejde igennem. Jeg må complimentere hr. Knud Damgaard med, at jeg ikke har set nogen militær operation så kvikt gennemført, siden jeg så en film, der hed „The Dam Busters“, og jeg må indrømme, at her er det fortsat, til trods for at udvalgsformanden oven i købet fik overladt skattespørgsmål. Der kom kun kludder i hr. Knud Damgaards slagplan, da en avis begyndte at ind-

byde deputationer til at komme til møderne, men heller ikke det har jo medført de største ændringer eller overvejelser.

Jeg lægger mærke til, at forligspartierne indleder deres betænkning med at udtale, at de vil overveje at stille forslag til en ændring, „hvis sådan og sådan“, og „hvis sådan og sådan“ drejer sig om opretning ved sanering, så er de også villige til ændringer. Så må jeg jo slutte mig til, hvad der er sagt her af tidligere ordførere, at det altså vil sige, at vi risikerer, at denne lovgivning skal laves om hver anden måned.

Begge lovforslag repræsenterer en begrænsning af de udgifter, som de vedtagne love lægger på borgerne, samtidig med at vi har begrænset deres indkomster. Det kunne vi sådan set kun glæde os over, fordi vi er gået ud af boligforliget netop på denne begrænsning af indkomsterne, men netop udvalgsarbejdet har vist, som jeg siger her, at der ikke har været tale om en mulighed for en reel forhandling, og derfor vil vi fortsat holde os udenfor.

Vi kunne nok have stillet nogle ændringsforslag, men når jeg tænker på, hvor meget vi har stemt for i dag osv., så er jeg glad for, at vi ikke har gjort det. Til gengæld skal jeg sige, at vi vil stemme for nogle af fremskridtspartiets ændringsforslag til nr. 233, og dér ikke mindst ændringsforslaget om begrænsning af lejeværdistigningen til 10 pct. Vi mener, at netop ejerne af egne boliger i år havde et håb om, at der skulle være forhandlet om en aftrapning af dette begreb, der hedder beskatning af boligen, og dér vil jeg da gerne spørge ministeren, der nu er tilbage, om der er sat et udvalgsarbejde i gang, og hvor langt det er kommet med dette spørgsmål, som jeg forstod lå til grund for det oprindelige boligforlig.

Vi kan også stemme for nogle af fremskridtspartiets ændringsforslag til lovforslaget om regulering af boligforholdene, nr. 234, dér, hvor der er tale om en indsats for at reducere administrationen. Det er allerede nævnt af hr. Kjørulff-Schmidt, men jeg vil dog indrømme, at vi ikke kan stemme for ændringsforslag nr. 2, det, der sætter en begrænsning for huslejenævnenes arbejde til 4 måneder. Det tror jeg netop vil skabe en enorm vækst i administrationen ved at lægge dette pres på dem.

Der vil komme meget store og meget for-